

Ivan Albreht:

V svetišču.

Čakam in vem:
Pride ura in potlej nobena več zame:
trudnega večer mir tiho objame,
mati v naročje otroka si vzame,
da ga zakrije sovražnim očem . . .

Sanjal sem: Dobra bila si z menoj,
zemljica, mati ljubeča —
in ni me strah tvojih skrivnosti . . .

Čakam in vem:
V sebi še nosiš radosti,
hraniš življenja razkošne kali,
ki nisi odkrila jih mojim očem.

Zdrava, kraljica, devica in mati,
dala si luči medlečim očem,
dala moči si tem mojim rokam —
bodi v ljubezni mi zvesta,
zemlja, kipeča nevesta!

Daj, da ne čakam, ne prosim zaman!
Žarek solnca, le žarek mi daj,
da vreden bom tvoje ljubavi,
kadar odidem v tvoj tihi raj
sam — le ti in solnce z menoj
in večer mir, večer pokoj . . .

